

694

Wet van 30 december 1983, houdende wijziging van de Wet tarieven in burgerlijke zaken

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, de bijdragen van de justitiabelen in de kosten van gerechtelijke procedures te verhogen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

In de Wet tarieven in burgerlijke zaken¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. Het opschrift van paragraaf 1 wordt gelezen als volgt:

§ 1. Vast recht bij de arrondissementsrechtbanken, de gerechtshoven en de Hoge Raad der Nederlanden

B. Artikel 2 wordt gelezen als volgt:

1. Voor een geding wordt van elke eisende partij, na de eerste uitroeping van de zaak ter terechtzitting, en van elke verschenen gedaagde voor iedere instantie een vast recht geheven. Voor de indiening van een verzoekschrift anders dan bedoeld in artikel 14, derde lid, of een verweerschrift wordt eveneens voor iedere instantie een vast recht geheven.

2. Het vast recht bij de arrondissementsrechtbanken bedraagt:

a. f 200 wanneer de eis of het verzoekschrift enkel betrekking heeft op het bij of krachtens Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek bepaalde.

b. f 300 wanneer de eis of het verzoekschrift strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van meer dan f 10 000 en niet meer dan f 25 000 in hoofdsom.

c. f 400 wanneer de eis of het verzoekschrift strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van meer dan f 25 000 en niet meer dan f 100 000 in hoofdsom.

d. f 500 wanneer de eis of het verzoekschrift strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van meer dan f 100 000 in hoofdsom.

e. f 250 in alle andere gevallen.

3. Het vast recht bij de gerechtshoven en de Hoge Raad bedraagt:

a. f 250 wanneer de eis of het verzoekschrift enkel betrekking heeft op het bij of krachtens Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek bepaalde.

b. f 400 wanneer de eis of het verzoekschrift strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van meer dan f 10 000 en niet meer dan f 25 000 in hoofdsom.

c. f 500 wanneer de eis of het verzoekschrift strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van meer dan f 25 000 en niet meer dan f 100 000 in hoofdsom.

d. f 600 wanneer de eis of het verzoekschrift strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van meer dan f 100 000 in hoofdsom.

e. f 300 in alle andere gevallen.

4. In geval van vermindering van eis wordt het recht niet verminderd; in geval van vermeerdering van eis tot een bepaalde geldsom als vermeld onder b, c of d van het tweede lid wordt het recht overeenkomstig verhoogd. De verhoging is verschuldigd na de uitroeping van de zaak ter terechtzitting waarop de eiser zijn eis bij conclusie of akte ter rolle heeft vermeerderd.

5. Op het ingevolge de vorige leden verschuldigde vast recht wordt het in de zaak waarop het geding of verzoekschrift betrekking heeft reeds betaalde recht in mindering gebracht.

6. Indien in de loop van een aanhangig geding een op dit geding betrekking hebbend verzoekschrift wordt ingediend, is daarvoor geen vast recht verschuldigd.

C. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

In het tweede lid vervalt: «, het vereffenen van kosten, schaden en interessen».

Het zesde lid wordt vernummerd tot zevende lid.

Ingevoegd wordt een nieuw zesde lid luidende:

6. Voor de indiening van een gemeenschappelijk verzoek tot echtscheiding, scheiding van tafel en bed of ontbinding van het huwelijk na scheiding van tafel en bed wordt van elk van de verzoekers de helft van het verschuldigde vast recht geheven.

D. Artikel 4 wordt als volgt gelezen:

In een kort geding bedraagt het vast recht in alle gevallen f 250.

E. Artikel 5, eerste en tweede lid, worden gelezen als volgt:

1. Aan elke partij worden, ongeacht of door haar het vaste recht verschuldigd is, kosteloos verstrekt:

a. een grosse of afschrift van alle uitspraken en beschikkingen;

b. verdere afschriften van de einduitspraak of eindbeschikking voor zover deze nodig mochten zijn voor de tenuitvoerlegging, voor het aanwenden van rechtsmiddelen of krachtens wettelijk voorschrift;

c. één afschrift van alle akten en processen-verbaal die met betrekking tot de behandeling ter terechtzitting zijn opgemaakt.

2. Evenmin worden kosten in rekening gebracht voor beslissingen, akten en processen-verbaal, die een rechtstreeks uitvloeisel van de uitspraak of beschikking zijn, met inbegrip van grossen of afschriften op de voet van het vorige lid.

F. Artikel 6 vervalt.

G. Artikel 7 vervalt.

H. Artikel 8 vervalt.

I.

1. In artikel 9 eerste lid wordt voor «f 300» gelezen: f 500.

Het derde en vierde lid van artikel 9 worden gelezen:

3. In geval van indiening van een verzoekschrift in hoger beroep of cassatie van de beslissing betreffende de homologatie van een akkoord, evenals in geval van indiening van een verzoekschrift tot ontbinding van een akkoord en van een verzoekschrift in hoger beroep of cassatie van die beslissing, wordt een vast recht geheven van f 250.

4. Hij die, als niet geverifieerd schuldeiser, verzet doet tegen de uitdelingslijst teneinde als schuldeiser geverifieerd te worden, voldoet een vast recht van f 250. Artikel 3, lid 1, is van overeenkomstige toepassing. Het recht wordt niet geheven, indien tevens door wel geverifieerde schuldeisers verzet tegen de uitdelingslijst wordt gedaan.

J. In artikel 10, eerste lid wordt in plaats van «f 75» gelezen: f 100 en in plaats van «f 150»: f 200.

K. Artikel 11 wordt gelezen als volgt:

1. Voor een geding wordt van de eisende partij, na de eerste uitroeping van de zaak ter terechtzitting, een vast recht geheven. Voor de indiening van een verzoekschrift wordt eveneens een vast recht geheven.

2. Het vast recht bedraagt:

- a. f 50 wanneer de eis of het verzoekschrift enkel strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van niet meer dan f 200 in hoofdsom.
- b. f 150 wanneer de eis of het verzoekschrift strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van meer dan f 1000 en niet meer dan f 3000 in hoofdsom.
- c. f 200 wanneer de eis of het verzoekschrift strekt tot betaling van een bepaalde geldsom van meer dan f 3000 in hoofdsom.
- d. f 100 in alle andere gevallen.

3. In geval van vermindering van eis wordt het recht niet verminderd; in geval van vermeerdering van eis tot een bepaalde geldsom als bedoeld onder b, c of d van het tweede lid wordt het recht overeenkomstig verhoogd.

4. De artikelen 2, vijfde en zesde lid, 3 en 5 zijn van overeenkomstige toepassing.

Het opschrift van § 3 wordt gelezen als volgt:

§ 3. Overige rechten bij de burgerlijke gerechten.

M. In artikel 13 worden de bedragen genoemd in het vierde, zesde, zevende en achtste lid gelezen als volgt:

in plaats van «f 150»: f 200

in plaats van «f 15»: f 150

in plaats van «f 3»: f 15.

N. Artikel 14 wordt gelezen als volgt:

1. Voor elke akte, proces-verbaal, beschikking of andere beslissing, gedaan, gegeven of opgemaakt door een rechter of een griffier anders dan in een geding, anders dan bij de behandeling van een verzoekschrift of van andere zaken waaromtrent in de paragrafen 1 en 2 het vast recht geregeld is, wordt een recht geheven van f 100.

2. Voor de noodzakelijke afschriften dezer beschikkingen, akten en processen-verbaal wordt geen recht geheven. Onze Minister van Justitie kan nadere regelen geven ter uitvoering van het in dit lid bepaalde.

3. Voor verzoekschriften aan de president van de rechtbank of de president van het gerechtshof wordt een recht geheven van f 100.

O. Artikel 17 wordt gelezen als volgt:

1. Indien op het tijdstip waarop het vast recht verschuldigd wordt de stukken omschreven in artikel 15a, eerste lid, van de Wet rechtsbijstand aan on- en minvermogenden of een afschrift van een bewijs van voorwaardelijke toevoeging tezamen met de verklaring of de bescheiden bedoeld in artikel 11, tweede lid, van die wet zijn overgelegd, wordt het recht door de betrokkene verschuldigd, voor drievierde deel, of indien bij de toevoeging een eigen bijdrage is opgelegd als bedoeld in de artikelen 9, derde lid, onder d tot en met g en 9a, van die wet, voor de helft in debet gesteld.

2. Indien op het tijdstip waarop het vast recht verschuldigd wordt een afschrift van het bewijs van voorlopige toevoeging als bedoeld in artikel 15b, eerste lid, van de Wet rechtsbijstand aan on- en minvermogenden is overgelegd, dan wel aan de griffier is meegedeeld dat aan het bureau van consultatie om toevoeging is verzocht, wordt het recht door de betrokkene verschuldigd voorlopig voor drievierde deel in debet gesteld.

3. Indien toevoeging wordt geweigerd of een toevoeging met toepassing van artikel 15a, tweede lid, artikel 15c, tweede lid, of artikel 21, eerste lid van de Wet rechtsbijstand aan on- en minvermogenden wordt ingetrokken of zodanig wordt verleend of gewijzigd dat minder recht in debet dient te worden gesteld, is het alsdan verschuldigde recht terstond opvorderbaar.

4. De advocaat, procureur of gemachtigde van de betrokkene is niet aansprakelijk voor het recht dat na een weigering of intrekking van een toevoeging ingevolge het bepaalde in het derde lid opvorderbaar is.

P. In artikel 18 wordt in plaats van «verklaring» gelezen: verklaring of de bescheiden, in plaats van «geheel»: voor drievierde deel en in plaats van «artikel 17, tweede en derde lid»: artikel 17, eerste, tweede en derde lid.

ARTIKEL II

In het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering² wordt na artikel 5 een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 5a. Betreft het exploit van dagvaarding een kort geding voor de president van de rechtbank, dan bevat dit tevens de mededeling dat bij verschijning vast recht zal worden geheven, alsmede de hoogte daarvan. Hierbij wordt vermeld, dat aan on- en minvermogenden vermindering van dit vast recht kan worden verleend.

ARTIKEL III

De Wet rechtsbijstand aan on- en minvermogenden¹ wordt gewijzigd als volgt:

In artikel 9, derde lid, onder e wordt in plaats van «een hen» gelezen: aan hen.

Na artikel 25a wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 25b. Voor verzoeken ingediend ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde is geen recht verschuldigd.

Artikel 27 wordt gelezen als volgt:

Artikel 27. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur regelen stellen omtrent betaling van ingevolge wettelijk voorschrift of rechterlijk bevel in dag- of nieuwsbladen geplaatste oproepingen of aankondigingen ten verzoeken van personen aan wie een advocaat, procureur of gerechtsdeurwaarder is toegevoegd.

ARTIKEL IV

In zaken die op de dag van inwerkingtreding van deze wet aanhangig zijn, is het bij deze wet bepaalde van toepassing voorzover op of na die dag nog enig recht verschuldigd wordt.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 december 1983, Stb. 642.

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 december 1983, Stb. 663.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1982-1983, 17 838;
1983-1984, 17 838
Hand. II 1983-1984, blz. 1653-1661
Kamerstukken I 1983-1984, 17 838 (81 e.v.)
Hand. I zie vergadering van 28 december 1983.

ARTIKEL V

Deze wet treedt in werking met ingang van de eerste dag van de kalendermaand, volgende op die waarin zij in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Lech, 30 december 1983

Beatrix

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de *dertigste* december 1983

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes